

Sygn. akt I Ca 303/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Joanna Składowska

SSR (del.) Mirosław Chojnacki

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa A. G.

przeciwko Bankowi (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 31 marca 2014 r. sygn. akt I C 847/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z 7 listopada 2012 roku, wystawionego przez Bank (...) SA w K., zaopatrzonego w sądową klauzule wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Łasku z 15 listopada 2012 roku, sygn. akt I Co 1815/12;

2. zasądza od pozwanego Banku (...) SA w K. na rzecz powoda A. G. 900 (dziewięćset) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;

3. nakazuje pobrać od pozwanego Banku (...) SA w K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łasku 660 (sześćset sześćdziesiąt) złotych z tytułu opłat od pozwu i apelacji, od których uiszczenia powód był zwolniony.

Sygn. akt. I Ca 303/14

UZASADNIENIE

Pozwem z 2 października 2013r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Łasku przeciwko Bankowi (...) w K. (następcy prawnemu (...) Bank S.A. w G.) powód A. G. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z 7 listopada 2012r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Łasku z 15 listopada 2012r.

Pozwany powództwa nie uznawał i wnosił o jego oddalenie.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 31 marca 2014r. wydanym w sprawie sygn. akt I C 847/13 Sąd Rejonowy oddalił powództwo, nie obciążając powoda kosztami procesu.

Rozstrzygnięcie zapadło przy następujących ustaleniach i wnioskach:

31 marca 2005r. powód zawarł z (...) Bank S.A. w G. umowę kredytu na zakup pojazdu. W § 8 umowy ustalono, że kredytobiorca zobowiązuje się powiadomić bank o zamiarze wcześniejszej spłaty całości kredytu najpóźniej 3 dni przed jej dokonaniem. Wcześniejsza spłata całości kredytu może być dokonana wyłącznie w terminie płatności raty kredytu i nie wymaga zawarcia aneksu do umowy. W takim przypadku bank naliczy odsetki od faktycznie wykorzystanego kredytu. Wcześniejsza spłata kredytu wymaga złożenia przez kredytobiorcę wniosku, o którym mowa w § 13 ust. 2, w przeciwnym razie spłata ta nie będzie wpływać na ustaloną wysokość odsetek i będzie zaliczana przez bank na spłatę kolejnych rat kredytu, należnych opłat, zgodnie z obowiązującym kalendarzem spłat.

Spłata miała nastąpić w 96 ratach określonych w kalendarzu spłat.

Następnie, 12 czerwca 2009r. powód zawarł umowę pożyczki gotówkowej z Bankiem (...) S.A. w W.. W umowie tej przewidziano, że udostępnienie pożyczki nastąpi w formie wpłaty kwoty 19 605 złotych na rachunek (...) Bank S.A. w G. tytułem spłaty kredytu w tym banku. Powód nie powiadomił banku o zamiarze wcześniejszej spłaty całości kredytu i nie złożył stosownego wniosku.

20 września 2012r. Bank (...) wypowiedział umowę kredytu, a w dniu 7 listopada 2012r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Łasku z 15 listopada 2012r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Podstawę prawną powództwa stanowi art. 840 § 1 kpc.

W rozpoznawanej sprawie powód oparł swoje żądanie na twierdzeniu, że nie było podstaw do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, gdyż wcześniej spłacił całość zadłużenia.

Takie stanowisko powoda nie znajduje zdaniem Sądu Rejonowego oparcia w materiał dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Skoro powód nie zawiadomił banku o zamiarze wcześniejszej spłaty kredytu, zgodnie z wymogami § 8 zawartej umowy, bank miał prawo zaliczyć wpłatę 19 605 złotych dokonaną 12 czerwca 2009r. na spłatę kolejnych rat kredytu i należnych opłat, zgodnie z obowiązującym kalendarzem spłat. Nie powodowało to natomiast zaprzestania naliczania odsetek od poszczególnych rat kredytu.

Nietrafny jest również zarzut przedawnienia. Termin wypowiedzenia umowy upłynął 30 października 2012r. Wtedy też roszczenie stało się wymagalne i rozpoczął bieg 3 letni termin przedawnienia.

Powód wniósł apelację od wyroku Sądu Rejonowego, zaskarżając orzeczenie w części oddalającej powództwo, zarzucając naruszenie:

a): art. 840 § 1 pkt 1 kpc w zw. z art. 5 kc - poprzez nieuwzględnienie, że fakt niewyjaśnienia sprawy spłaty poprzednikowi prawnemu pozwanego kwoty 19 605 złotych przez Bank (...) S.A. w W. tytułem spłaty kredytu - stanowi nadużycie prawa i nie korzysta z ochrony;

b): art. 385¹§ 1, 3 i 4 kc w zw. z art. 385³ pkt 8, 9, 11 kc, znowelizowanym przez art. 18 pkt 4 i 5 Ustawy z dnia 02 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny - poprzez nieuwzględnienie, że umowa powoda z poprzednikiem prawnym pozwanego miała charakter umowy konsumenckiej, a zatem § 8 i 13 umowy kredytowej są niedozwolonymi klauzulami umownymi,

gdyż uzależniają spełnienie świadczenia od okoliczności zależnych tylko od woli banku, przyznając mu uprawnienie do dokonywania wiążącej interpretacji umowy i wyłączne uprawnienie do stwierdzania zgodności świadczenia z umową;

c): art. 118 kc - poprzez nieuwzględnienie podniesionego zarzutu przedawnienia.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu podniesiono m. in., iż Bank nie podjął próby wyjaśnienia, jaka jest rzeczywista wola kredytobiorcy, a trudno przecież przypuszczać, że Bank (...) S.A. w W. przelewając do (...) Bank S.A. kwotę 19 605 złotych nie wskazał, że dotyczy ona całkowitej spłaty kredytu z 31 marca 2005r. i trudno przypuszczać, że (...) Bank S.A. nie zorientował się, że ma ona dotyczyć spłaty całego kredytu. Nawet jeśli ściśle się trzymać § 8 i § 13 ust 2 umowy, gdzie jest mowa o 3 dniowym uprzednim terminie do powiadomienia Banku o zamiarze spłaty całego kredytu, to przecież gdyby Bank poinformował powoda o konieczności złożenia takiego wniosku całkowita spłata nie nastąpiłaby w czerwcu 2009r., tylko w lipcu 2009r., z miesięcznym opóźnieniem. Tymczasem Bank wolał sprawę przemilczeć, zamiast ją wyjaśnić.

Pozwany domagał się oddalenia apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Cześć z podniesionych przez skarżącego zarzutów jest zasadna.

Warunkiem powstania uprawnienia do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, którego dotyczy żądanie w niniejszej sprawie, było wykazanie, że nie doszło do wcześniejszej spłaty kredytu przez powoda. A. G. wykazał bowiem i nie było to przez pozwanego kwestionowane, iż w czerwcu 2009r. wpłacona została na konto kredytującego Banku kwota 19 605 złotych (przy racie miesięcznej w wysokości ok. 560 złotych).

Należy zgodzić się ze skarżącym, że nie sposób interpretować zapisów § 8 i 13 umowy kredytowej w ten sposób, iż przyjęcie wcześniejszej spłaty uzależnione było od uznania Banku. Zauważenia wymaga, że w ust. 1 § 8 mowa jest o „powiadomieniu” o zamiarze wcześniejszej spłaty na trzy dni przed jej dokonaniem. Brak jest jakiegokolwiek wymogu co do formy tego powiadomienia. Obowiązek złożenia wniosku dotyczył natomiast wcześniejszej spłaty części kredytu (§ 8 ust. 3 umowy). Wpłata jaka miała miejsce w czerwcu 2009r. w sposób jednoznaczny ujawniała wolę kredytobiorcy, skoro obejmowała swoją wysokością ok. 35 miesięcznych rat kredytu. Rację ma apelujący, iż w sytuacji gdy wpłata nie nastąpiła w terminie płatności raty kredytu, obowiązkiem Banku jako profesjonalisty było dokonanie wyliczenia należności na dzień płatności najbliższej, czyli lipcowej raty, po odjęciu odsetek należnych po tej dacie. Jedynie bowiem kredytujący bank miał właściwe ku temu narzędzia. Prawidłowe zrealizowanie tego obowiązku wymagało przesłania powodowi pisma, w którym wyraźnie kwota należna zostałaby podana, ze wskazaniem ewentualnej sumy brakującej, terminu jej dopłaty i skutków jej braku w postaci zaliczania wpłaconej kwoty na kolejne raty kredytu, należne zgodnie z kalendarzem spłat. W istniejącym stosunku prawnym powód był konsumentem, a więc stroną obiektywnie słabszą, nie mającą wpływu na treść zapisów umownych, natomiast należyta staranność Banku należało określać przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej działalności (art. 355 § 2 kc).

Jak wynikało z twierdzeń pozwanego, powód otrzymał pismo z 01 lipca 2009r., w którym znalazła się informacja o przedpłacie, brak było jednak w nim określenia konkretnej wpłaty jaką należy dokonać, aby całkowicie rozliczyć kredyt. Następnie to powód kontaktował się z call center dwukrotnie – 28 lipca 2009r. i 01 października 2009r. i otrzymał informację, że aby rozliczyć kredyt musi wpłacić – odpowiednio – 603, 67 złotych i 1 279,86 złotych. Jak wyjaśnił powód, w miejscowości, w której mieszkał nie było palcówki Banku, a przez telefon trudno mu było się porozumieć. Pomimo zobowiązania do złożenia kopii pisma i nagrań przeprowadzonych z powodem rozmów, także w postępowaniu apelacyjnym, nie zostały one nadesłane. Stąd w pełni zasadne jest przyjęcie, iż pozwany nie wywiązał się ze swoich obowiązków powstałych na skutek dokonanej przez powoda wpłaty i brak jest podstaw do uznania, że nie doszło do skutecznej wcześniejszej spłaty całości kredytu. Tym bardziej, że również w toku niniejszego procesu nie zostało przedłożone wyliczenie należności na dzień wpłaty. Zaliczanie wpłaconej sumy na kolejne raty i naliczanie

odsetek pomimo zwrotu kredytu stanowiło natomiast istotne nadużycie w sytuacji, kiedy powód nie uzyskał rzetelnej i precyzyjnej informacji.

Sąd Rejonowy oddalając powództwo dopuścił się naruszenia art. 840 § 1 pkt 1 kpc, bowiem okoliczności mniejszej sprawy uzasadniały przyjęcie, że do powstania obowiązku stwierdzonego w tytule wykonawczym nie doszło.

Mając powyższe na uwadze, nie będąc związany wnioskami apelacji, przy stwierdzeniu braku podstaw do uchylecia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, Sąd Okręgowy na zasadzie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok uwzględniając powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc oraz 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie...” z dnia 28 września 2002r. (Dz.U. Nr 163, poz.1348), zasądając od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 900 złotych.